

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/177/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219551
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2117219551.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. S., nar. X.X.XXXX, bytom S., o zaplatenie sumy 2.420,71 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.260,71 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 28.8.2017 domáha zaplatenia sumy 2.420,71 € a úroku vo výške 28% ročne zo sumy 2.420,71 € od 27.7.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nepovoleného prečerpania na účte.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel dňa 23.4.2013 so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet, tak ako preukazujú pripojené výpisy z účtu. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy, sa táto spravuje aj znením Obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom Zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom bol informovaný. Účet je možné uzatvoriť, pokiaľ je nulový zostatok. Žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 26.7.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V prípade nepovoleného prečerpania, musí majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať prekročenú sumu a je povinný zaplatiť aj úrok na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ z uvedenej čiastky. Istina pohľadávky 2.420,71 € je úročená úrokom vo výške 28% ročne, a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

K žalobe pripojil Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23.4.2013, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné od 15.12.2012 a od 1.8.2017, Sadzobník poplatkov účinný od 1.8.2017, výpisy z účtu žalovaného od 1.12.2015 do 26.7.2017.

2. Žalovanému bola doručená žaloba s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach a bol vyzvaný na vyjadrenie k žalobe v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku. K žalobe sa nevyjadril.

3. Súd žalobu rozsudkom č. I. 157 zo dňa 01.10.2018 zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania z dôvodu nepreskúmateľnosti žalobcom uplatneného nároku v konaní. Po odvolaní žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11Co/257/2018-280 zo dňa 27.01.2019 zrušil a

vec vrátil na ďalšie konanie, pričom uviedol, že ako spornú skutočnosť je potrebné označiť výšku pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Ďalej uviedol, že vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.06.2018 obsahuje špecifikáciu žalovanej sumy, vysvetlenie k poplatkom, úrokom, sadzobníku, výveske, VOP a vysvetlenie k omeškaniu, premlčaniu. K tomuto podaniu bolo priložené veľké množstvo listinných dôkazov. Niet dôvodu nepovažovať to za relevantné vyjadrenie vo veci, navyše keď bolo zreteľne štruktúrované. Ešte doplnil, že žalovaný ako spotrebiteľ bol v uvedenom konaní pasívny, nerozporoval skutkový stav tvrdený žalobcom a nenavrhol žiadne dôkazy vo svoj prospech. Preto mal súd prvej inštancie vychádzať zo žaloby a skutkového stavu tvrdeného žalobcom. Súd má po vrátení veci opätovne posúdiť predložené listinné dôkazy, prípadne písomne vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby a vyhodnotiť dokazovanie tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní.

4. Súd dňa 16.01.2020 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní doplnil skutkové zdôvodnenie žaloby tak, aby bolo zrejmé, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako k nej dospel, aby presne vymedzil a určil sumy čerpaním ktorých došlo k prečerpaniu limitu povoleného prečerpania na bankovom účte žalovaného a kedy.

5. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu, pričom žalobca sa písomne ospravedlnil, žalovaný sa neospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23.4.2013. V zmysle Zmluvy bol zriadený žalovanému osobný účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný potvrdil v zmluve, že pred jej podpisom bol oboznámený s Obchodnými podmienkami k danému produktu.

7. Žalobca v podaní zo dňa 4.12.2017 zdôvodňoval uplatnený nárok na úrok 28% z istiny do zaplatenia, ktorý odvodzoval od ustanovení § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 a § 497 Obchodného zákonníka a odkázal aj na rozhodnutie Nejvyššího soudu České republiky č.k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.8.2014.

8. Po výzve súdu zo dňa 17.04.2018, aby žalobca doplnil skutkové tvrdenia v žalobe ako a kedy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu so žalovaným a zdôvodnenie žalovanej istiny aj s odkazom na zmluvné ustanovenie žalobca doručil súdu vyjadrenie zo dňa 18.6.2018 v ktorom uviedol, že so žalovaným uzatvoril prostredníctvom Internetbankingu dňa 8.6.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou poskytol žalobca žalovanému limit povoleného prečerpania na účte, poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1.500,- € s úrokovou sadzbou 19,9% ročne. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- € dňa 1.8.2016. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v lehote 7 dní sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu sa dlh žalovaného navyšoval z titulu prekročenia. Žalovaná istina 2.420,71 € je rozdiel medzi všetkými kreditnými (19.841,23 €) a debetnými (22.261,94 €), obratmi vykonanými na účte žalovaného. Pripojil tabuľku o počte jednotlivých transakcií a ich celkovej výške. K uplatnenému úroku 28% uviedol, že nárok na zaplatenie vyplýva z VOP čl. 3.12 v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28%“. K vyjadreniu pripojil európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní z 8.6.2015, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte, výpisy z účtu od 30.5.2015 do 26.7.2017, Úrokové sadzby produktov účinné od 1.3.2015 a od 1.4.2016, Sadzobník poplatkov účinný od 1.3.2015 a od 1.7.2016, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné od 1.7.2016.

9. Do spisu boli pripojené výpisy za obdobie od 23.04.2013 do 26.7.2017, na každom z výpisov od 01.02.2014 bol žalovaný informovaný o výške úrokov pri čerpaní do výšky povoleného limitu, ktorý bol 420,- € a od 15.05.2015 vo výške 1.000,- € a od 08.06.2015 vo výške 1.500,- €. Žalobca predložil jednu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte (čl. 81) nepodpísanú stranami bez uvedenia dátumu uzatvorenia, v podaní 18.06.2018 žalobca uviedol, že bola uzatvorená prostredníctvom internetbankingu dňa 08.06.2015. V zmluve je uvedená výška limitu povoleného prečerpania 1.500,- €, variabilná úroková sadzba 19,90 %, poplatok za potvrdenie a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť 25,- €, poplatok za upomienku pri nepovolenom prečerpaní vo výške 15,- € a poplatok za výzvu na splatenie nepovoleného prečerpania účtu 30,- €. Za predchádzajúce obdobie žalobca predložil Zmluvu o povolenom prečerpaní zo dňa 11.02.2014 s výškou limitu 420,- € a

dohodnutým úrokom 19,9% ročne (čl. 294). Žalobca ku dňu 26.7.2016 vykonal bezhotovostný prevod z účtu žalovaného na ďalší účet žalobcu, so zostatkom dlhu 2.420,71 €.

10. Z písomnej špecifikácie istiny zo dňa 18.6.2018 a zo dňa 21.01.2020 vyplýva, že kreditné transakcie boli vykonané vo výške 19.841,23 € a debetné vo výške 22.261,94 €. Rozdiel medzi kreditnými a debetnými zostatkami, tvorí celkový debetný zostatok vo výške 2.420,71 €. Povolený limit prekročil prvýkrát žalovaný v období od 01.08.2015 do 31.08.2015 vo výške -1.516,88 €. Posledný výber na účte realizoval žalovaný 27.01.2016 vo výške 130,- €, kedy sa dostal do nepovoleného prečerpania vo výške -1.518,52 €. Žalobcom uplatnená výška úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu 28% je uvedená v Úrokových sadzbách produktov a žalobca si ho uplatňuje od 27.07.2017 do zaplatenia, t.j. od nasledujúceho dňa po zrušení účtu žalovaného.

11. Podľa ust. § 710 z č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.). Podľa ust. § 711 ods. 1 ObZ, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa ustanovenia § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 2,3,4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení zmien a doplnkov (ďalej len „OZ“), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.(3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.(4)

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 písm. 4,5 z. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“), na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 16, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.(4) Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.(5)

Podľa § 2 písm. e), f) z. č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare. Podľa § 18 ods. 1,2 z. č. 129/2010 Z.z., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.(1) Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.(2)

12. Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo zriadením osobného účtu dňa 23.4.2013 k vzniku obchodného záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol žalobca oprávnený prijímať platby v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy je zároveň právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 708 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zák.č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetná zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pretože text zmluvy bol vopred pripravený, žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je ustanovenie § 52 a nasl. OZ a ustanovenia zák.č. 129/2010 Z.z., prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z..

13. Žalobca umožnil žalovanému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte, uzatvorenej prostredníctvom Internetbankingu, čerpanie peňažných prostriedkov z účtu nekryté zostatkom na účte s účinnosťou od 8.6.2015 v sume 1.500,- €. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplata sumy 2.420,71 € s príslušenstvom, ktorá pozostáva podľa žalobcu z rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami žalovaného na účte. Súd opakovane žalobcu vyzval, aby doplnil skutkové tvrdenia, aby bolo zrejmé z čoho sa skladá žalovaná istina s rozpisom aké kreditné a debetné operácie boli vykonané, t.j. špecifikoval nevrátené čerpané prostriedky žalovaným, výšku úrokov, poplatkov Žalobca doručil súdu vyjadrenie zo dňa 18.06.2018, v ktorom uviedol, že žalovaná istina 2.420,71 € je rozdiel medzi všetkými kreditnými (19.841,23 €) a debetnými (22.261,94 €) obratmi vykonanými na účte žalovaného. Pripojil tabuľku o počte jednotlivých transakcií a ich celkovej výške a výpisy z účtu od 30.5.2015 do 26.7.2017. K odvolaniu žalobca pripojil výpisy z účtu od jeho zriadenia od 23.4.2013 a už ku dňu jeho zrušenia 26.07.2017. Po výzve súdu vo vyjadrení zo dňa 21.01.2020 zopakoval argumentáciu uvedenú v predchádzajúcom vyjadrení a doplnil ju o špecifikáciu období, kedy a v akej výške žalovaný prekročil povolený limit od 01.08.2015 až ku dňu zrušenia účtu a pripojil Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 11.02.2014.

14. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.11.2019 uviedol, že vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.06.2018 obsahuje špecifikáciu žalovanej sumy, vysvetlenie k poplatkom, úrokom, sadzobníku, výveske, VOP a vysvetlenie k omeškaniu, premičaniu a pripojil k vyjadreniu veľké množstvo listinných dôkazov. Ďalej uviedol, že niet dôvodu nepovažovať to za relevantné vyjadrenie vo veci, navyše keď bolo zreteľne štruktúrované. Ešte doplnil, že žalovaný ako spotrebiteľ bol v uvedenom konaní pasívny, nerozporoval skutkový stav tvrdený žalobcom a nenavrhol žiadne dôkazy vo svoj prospech. Preto pri rozhodovaní mal súd prvej inštancie vychádzať zo žaloby a skutkového stavu tvrdeného žalobcom. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok nie je nepreskúmateľný.

15. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že podľa špecifikácie žalobcu je istina 2.420,71 € rozdielom medzi všetkými kreditnými (19.841,23 €) a debetnými (22.261,94 €) operáciami na účte žalovaného, bez bližšej špecifikácie, z čoho konkrétne sa skladá nesplatená istina. Súd preto podrobil skúmaniu žalobcom špecifikovaný prehľad debetných operácií a dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na zaplata nasledovných poplatkov:

- poplatku za vedenie exekúcie vo výške 55,- € (11 x 5,- €), nakoľko žalobca nepredložil žiadny dôkaz o vedení exekúcie a daný poplatok nie je stranami individuálne vyjednaný v predloženej zmluve,
- poplatku za upozornenie debet 75,- € (5 x 25,- €) a poplatku za upozornenie debet 30,- €, pri ktorých žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vystavenie a odoslanie upozornení žalovanému, pričom poplatok je neprimerane vysoký poskytnutej službe, teda v rozpore s dobrými mravmi.

Naviac výška uvedených poplatkov nie je primeraná poskytnutej službe klientovi (ak je poskytnutá služba), ale slúži ako nástroj zvyšovania zisku žalobcu a teda je v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle § 39 OZ je dojednanie o výške poplatkov neplatné a súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie poplatkov v celkovej výške 160,- €.

16. V súvislosti s vyššie uvedenou argumentáciou (chýbajúce dôkazy na preukázanie dôvodnosti uplatnených nárokov) súd uvádza, že v zmysle § 150 ods. 2 CSP môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, čo aj urobil, pričom vyzval nielen a doplnenie skutkových tvrdení ale aj na ich preukázanie listinnými dôkazmi. Súd nemôže vyzývať strany sporu na predloženie alebo označenie konkrétnych listinných dôkazov, aby im zabezpečil výhru v spore. Žalobca sa nemôže spoliehať na to, že ho na nedostatky upozorní súd alebo žalovaný.

17. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, v ktorom uviedol, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). Na základe uvedeného súd musel pri rozhodovaní skúmať skutkové tvrdenia žalobcu, či majú oporu v predložených dôkazoch.

18. Súd žalobcovi priznal právo na zaplatenie sumy 2.260,71 €, t.j. uplatnený nárok 2.420,71 € znížený o nepriznané poplatky 160,- €. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a to v istine a aj v úroku 28% ročne zo sumy 2.420,71 € do zaplatenia. Žalobca po výzve súdu zopakoval svoju argumentáciu, že sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP č.l. 3.12 v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že uplatnený úrok vo výške 28 % platný pre nepovolené prečerpanie vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok (bod 3.12 v spojení s výveskou o úrokových sadzbách) súd uvádza, že uvedená zmluvná podmienka v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok spoločnosti žalobcu bola súdom judikovaná za neprijateľnú, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov rozsudkom č.k. 9C/113/2015-51 zo dňa 15.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 21Co/10/2016-72 zo dňa 24.11.2016, rozsudkom Okresného súdu Košice č. k. 36C/117/2013-55 zo dňa 29.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015. Tieto rozsudky sú pre žalobcu záväzné, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich. Rovnako poplatky za výzvy, či upomienky pri prečerpaní účtu už boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné (napríklad rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/90/2015), a preto ani takéto žiadané plnenia nemožno súdom priznať. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa.

19. Zároveň súd uvádza, že uplatnený ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (12 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.8.2014, sp. zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.11.2010, sp. zn. 17Co/313/2010). Nemecký BGH v rozsudku z 13.3.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18 % a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

20. Zároveň je potrebné uviesť, že úrok vo výške 28 % ročne v danom prípade predstavuje sankciu za porušenie povinnosti spotrebiteľa. Dojednanie o takomto neúmerne vysokom plnení za stavu, že nepovolené prečerpanie je zo strany dodávateľa možné zároveň postihnúť aj ďalšou sankciou, a to úrokmi z omeškania, nepochybne spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v

neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jeho neprijateľnosť, neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa § 255 ods. 2 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

22. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle citovaných ustanovení. Súd pri rozhodovaní o úspechu v konaní musí zohľadniť celý žalobcom uplatnený nárok ku dňu rozhodnutia vo veci spolu 4.175,56 €, nielen istinu ale i príslušenstvo, nakoľko ak žalobca okrem istiny žiadal od žalovaného priznať aj príslušenstvo na ktoré nemá nárok, považuje sa žalobca v časti konania o zaplatenie zamietajúcej časti petitu za neúspešného. Žalobca bol v konaní úspešný v 54%, t.j. v časti istiny 2.260,71 € a žalovaný bol úspešný v 46% t.j. v zamietutej časti istiny a úroku.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1MCdo1/2004 zo dňa 27.4.2004 sa venoval obdobnej problematike, pričom vyslovil právny názor, v zmysle ktorého neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehladaný a poukazuje na to, že úspech v konaní sa posudzuje podľa žalobného petitu.

24. Vzhľadom na pomer úspechu strán v konaní, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).